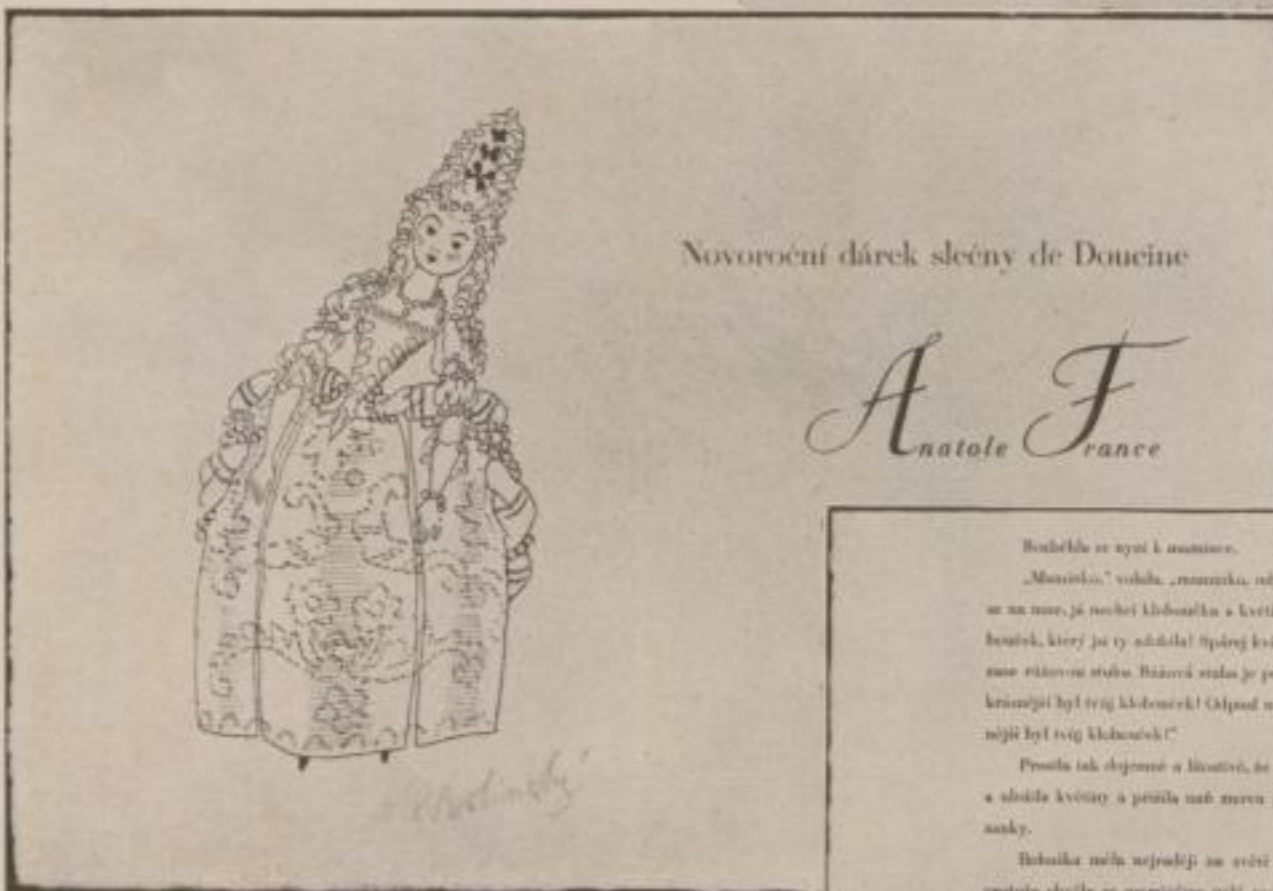

KAREL SVOLINSKÝ

Illustrationen aus verschiedenen Privatdrucken

FR. TÁBOŘSKÝ
Slavík

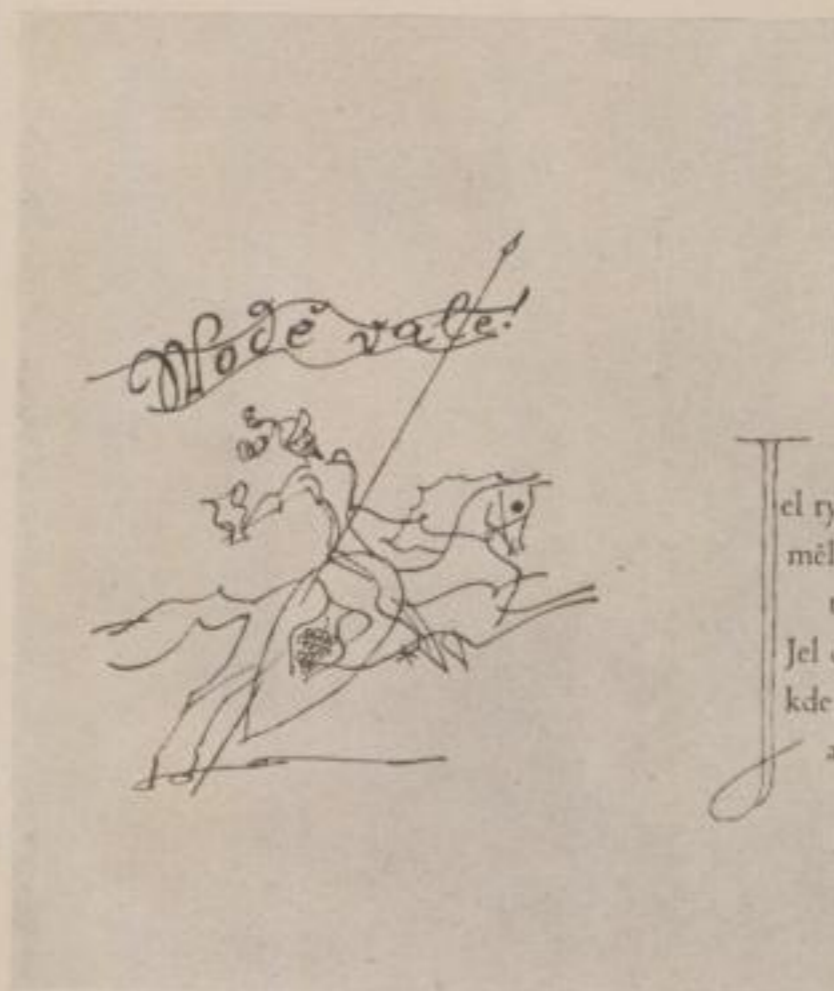

Novoroční dárek slečny de Doucine

Anatole France

Budešlá se nyní k manželce.
„Manželko,“ volala, „manželko, odpusť mi, neboť teď se na nás, je tuhoší klobouček a květinami, já chci klobouček, který je ty oděšlá! Špatný květiny a dej mi tuu zane rážovou stáhu. Bázová stáhu je překážka než květi a krásnější byl bych klobouček! Odpusť mi, manželko, krásnější byl bych klobouček!“
Prošla tak dejmané a líčivě, že manželka spíndla a složila květiny a pěstla máh mervu pěkání rážové vázanky.
Budešlá měla sejedlý se světlí touz klobouček, protože chvilky se manželčiny máh ráce, loby let úla, a protože se dívala při tom trachčivě vláknas, svýjma očima, a protože to byla její duhá, sepaliljí manželka, a květi se byly pláť luby a loby, pláť zahradě a plýj světlí.

z. Střevíčky

Jel rytíř Jan přes luh i lán,
měl ve svém štítu vina džbán,
to s heslem: Vodě vale!
Jel dlouhý čas přes plán i sráz,
kde dopil, dal si nalit zas
a vesele jel dále.

Illustrations from Privat Prints